

เพศสภาพไม่ใช่ข้ออ้างในการลิดลอนสิทธิ

Gender is not an excuse for deprivation of rights

บุษยรังสี หาสุทธิใจ¹

Budsayarangsri Hasuttijai

บทคัดย่อ

บทความชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวสิทธิสตรี ประวัติศาสตร์ความเป็นมา แนวคิดและทฤษฎีของสตรีนิยมกับความยุติธรรม โดยใช้วิธีการศึกษาแบบวิจัยเอกสาร พบว่า แม้ในยุคปัจจุบันที่สิทธิขั้นพื้นฐานของทุกคนมีเท่าเทียมกันแล้ว แต่ในปฏิบัติ ยังพบว่า เพศสภาพ ยังถูกนำมาเป็นข้ออ้างในกำจัดสิทธิของผู้หญิงและผู้หญิงข้ามเพศอยู่ ด้วยเหตุนี้ ผู้หญิงและผู้หญิงข้ามเพศในยุคปัจจุบันยังต้องเผชิญในเรื่องของความแตกต่างของเพศสภาพ ความไม่เสมอภาค การถูกกดขี่ และการเลือกปฏิบัติ

คำสำคัญ: สิทธิสตรี , ความเท่าเทียม , ทฤษฎีความยุติธรรม

¹ อาจารย์พิเศษ หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม,

E-mail: Budsayarangsri.h58@rsu.ac.th

Abstract

This article aimed to study women's rights, history, theories of feminism and justice by using a documentary research methodology. The study found that even in the present era where everyone's basic rights were equal, in practice, gender was still used as an excuse to eliminate the rights of women and transgender women. For this reason, modern women and transgender women must have been facing gender differences, oppression and discrimination.

Keywords: women's rights, equality, theory of justice

บทนำ

สิทธิสตรี (Women's rights) คือ สิทธิและการให้สิทธิแก่สตรีและเด็กหญิงในสังคมต่าง ๆ ทั่วโลก ในบางแห่ง กฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น และพฤติกรรมมีส่วนให้การสนับสนุนและสร้างสิทธิเหล่านี้ขึ้นมาเป็นอย่างดี ขนบธรรมเนียมประเพณี หากเราจะพิจารณาแล้วสิ่งเหล่านี้ถูกนำมาใช้อ้างในการบังคับหรือเลือกปฏิบัติ เพื่อให้ผู้ชายเป็นใหญ่หรือแม้กระทั่งให้ผู้ชายได้สิ่งที่ดีที่สุดและอยู่เหนือผู้หญิง ในขณะที่ในพื้นที่อื่น ๆ ผู้คนในสังคมเลือกที่จะเพิกเฉยสิทธิสตรีและยับยั้งสิทธินั้น กล่าวคือ สิทธิความเป็นคนของสตรีเป็นสิทธิบนพื้นฐานเรื่องความแตกต่างระหว่างเพศ โดย "ภาวะความเป็นหญิง" ทั้งในด้านชีวภาพและทางด้านสังคม ส่งผลกระทบ

ต่อชีวิตของผู้หญิงในหลากหลายแง่มุมที่นำไปสู่การเลือกปฏิบัติ การเอารัดเอาเปรียบ การกระทำความรุนแรง และการละเมิดความเป็นมนุษย์ "กฎหมาย" นับเป็นกลไกสำคัญที่จะจัดความไม่เป็นธรรมเหล่านี้ได้ แต่ในหลายกรณี กฎหมายกลับกลายเป็นเครื่องมือที่ละเมิดสิทธิความเป็นคนของผู้หญิงเสียเอง

ในสังคมไทยในปัจจุบันนี้ ผู้หญิงชนชั้นกลางมีสิทธิมากขึ้นและมีโอกาสได้รับการศึกษาสูงและหรือมีช่องทางประกอบอาชีพอิสระส่วนตัวที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานมีอยู่จำนวนหนึ่ง แต่ถึงกระนั้นก็ยังมีการถกเถียงเรื่องความเท่าเทียมระหว่างชายและหญิงอยู่มาตลอด เพราะ ถึงแม้ผู้หญิงจะมีสิทธิมากขึ้นหากนำไปเปรียบเทียบกับในอดีต แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้หญิงในยุคนี้ยังต้องเจอ คือ ความไม่เท่าเทียมการถูกเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากข้อแตกต่างเรื่องเพศ

แนวคิดเกี่ยวกับสตรีนิยม

ทฤษฎีสตรีนิยมเป็นแบบแนวคิดที่มีทิศทางโดยเฉพาะที่มุ่งเน้นไปสู่การปลดปล่อยผู้หญิงให้พ้นจากการกดขี่เอารัดเอาเปรียบ โดยทั่วไปทฤษฎีสตรีนิยมมีหัวใจสำคัญของทฤษฎีสตรีนิยมคือ การวิพากษ์บริบททางสังคมและโครงสร้างการเลือกปฏิบัติต่าง ๆ ศูนย์รวมความสนใจที่สำคัญคือ ระบบสังคมที่ชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) การครอบงำระบบการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและกฎหมายโดยผู้ชาย

สำนักคิดสตรีนิมนั้นมีการเติบโตอย่างรวดเร็วและมีการแตกแขนงจุดยืนของสำนักคิดสตรีนิยมออกเป็นศูนย์ความสนใจสามศูนย์ ได้แก่ (1) ความสนใจทฤษฎีความแตกต่างทางเพศสภาพ (Theories of gender differences) (2) ความสนใจ

ทฤษฎีความไม่เสมอภาคในเพศสภาพ (Theories of gender inequality) และ (3) ทฤษฎีการกดขี่ทางเพศสภาพ (Theories of gender oppression) และจุดยืนทั้ง 3 นี้ ยังคงเป็นประเด็นในการต่อสู้เพื่อความยุติธรรมเรื่อยมาจนถึงในปัจจุบัน เพราะไม่ว่าจะผ่านกี่ยุคกี่สมัย สิ่งเดียวที่จะนำมาเป็นประเด็นให้ชายเป็นใหญ่เหนือผู้หญิงได้ คือ เพศสภาพ ที่จะเป็นข้ออ้างในการกำหนดบทบาท กดขี่เพียงเพราะผู้หญิงถูกมองว่าอ่อนแอ ต้องการการปกป้องจากเพศชายถูกเสมอ ไม่มีความสามารถเท่าเทียมกับผู้ชาย

แนวคิดเกี่ยวกับความยุติธรรม

ในปัจจุบันนี้ ประเด็นเรื่องความเท่าเทียมในสังคมได้กลายมาเป็นประเด็นสำคัญที่ผู้คนจำนวนมากให้ความสนใจและถกเถียงกันว่า แท้จริงแล้วนั้นควรเป็นเช่นใด ควรสะท้อนสังคมมุมมองเช่นใด และจะชักนำพาสังคมไปในทิศทางใด ซึ่งความเท่าเทียมจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ ในสังคมมีความยุติธรรมขึ้นมาเสียก่อน ด้วยเหตุนี้ ความยุติธรรมจึงเป็นที่ถกเถียงว่า อย่างไรจึงนับว่ายุติธรรม แล้วความยุติธรรมทำงานอย่างไร มีบทบาทเช่นไร และควรจะถูกสังคมตีความเช่นไร ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงแนวคิดของความยุติธรรมและความเท่าเทียม นักปรัชญาที่เสนอความคิดเช่นนี้อาจชัดเจน คือ จอห์น เอ รอลส์ (John A. Rawls) เจ้าของทฤษฎีและหนังสือว่าด้วยความยุติธรรม ทั้งนี้บทความที่ผู้เขียนจะขออนุญาตยกขึ้นมานั้นคือในบทแรกของหนังสือเรื่องว่าด้วยความยุติธรรมอย่าง “Justices as fairness” หรือความยุติธรรมในฐานะของความเป็นธรรมนั่นเอง

ในทฤษฎีความยุติธรรม จอห์น รอลส์ เป็นการแสดงออกให้เห็นถึงความ ประนีประนอมของเสรีภาพ (liberty) กับความเสมอภาค (equality) ผ่านแนวคิดที่ เรียกว่า การปฏิบัติต่อกันอย่างเป็นธรรม (justice as fairness) กล่าวคือ “การ กระจายความยุติธรรม” (Distributive Justice) เพราะทุกคนมีเป้าหมายและอยาก ประสบความสำเร็จทั้งนั้น เมื่อความต้องการและความปรารถนาต่างกัน จึงนำมาซึ่ง ปัญหาที่ว่า แนวคิดอะไรจึงจะเป็นที่ยอมรับของทุกคน ด้วยเหตุนี้ รอลส์จึงได้เสนอ หลักการดังนี้ (Rawls, 1999) สองข้อ ได้แก่ หลักการข้อแรก คือ แบบจำลอง (model) ของสถานการณ์เท่าเทียมกัน (fair situation) เพื่อช่วยในการตัดสินใจ เขา เสนอว่า ทุกคนควรอยู่บนพื้นฐานของความเท่าเทียม (A principle of equal basic liberties) เพื่อปกป้องคุ้มครองเสรีภาพในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิทธิที่ทุกคนในสังคมพึง อย่างเป็นพื้นฐานอย่าง หรือเรียกอีกอย่างว่า การให้เสรีภาพอย่างเท่าเทียม หลักการ ข้อที่สอง คือ การยอมรับในความไม่เท่าเทียม หรือ หลักของความแตกต่าง ในหลัก ของนี้เป็นเหมือนการยอมรับในความไม่เท่าเทียม เพื่อแลกกับความต้องการบางอย่าง หรือความไม่เท่าเทียมอันยอมรับได้ (Rawls, 1999)

นอกจากนี้ ทฤษฎีความยุติธรรมของ รอลส์ ยังใช้แนวคิดหน้าที่นิยมคลาสสิก ของเอมานูเอลคานท์เป็นหลักการ นั่นคือ ความยุติธรรมแบบไม่เลือก คือ การที่พวกเขาต้องกลับคืนสู่สิ่งที่เรียกว่า “สภาวะแรกเริ่ม (The Original Position)” มันคือ สภาวะที่ไม่มีใครรู้อะไร ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่ง ยศถาบรรดาศักดิ์ ไม่มีพวกเขา ไม่มี พวกเรา กลับเข้าไปสู่ม่านแห่งความไม่รู้ (Veil of Ignorance) ซึ่งมันจะทำให้มนุษย์ ไม่สามารถตัดสินใจโดยการเลือกข้างได้ เพราะ “ความไม่รู้” ทำให้ตัดสินใจได้อย่างไม่อคติ ไม่เอนเอียง ไม่ตัดสินใจโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ จะนำมาซึ่งความเที่ยงธรรม

นั่นเอง ซึ่งสามารถสรุปแนวคิดของจอห์น รอลส์ ได้ว่า สังคมที่มีความยุติธรรมนั้น ไม่ว่าจะกฎหมายและสถาบันต่าง ๆ ไม่ควรเอื้อประโยชน์แก่ใคร ในการพัฒนาแนวคิดที่ว่าความยุติธรรมในฐานะความเป็นธรรม “Justice as fairness” รอลส์ แนะนำให้ลองตัดสินใจพิจารณาอย่างเป็นธรรม ไม่ต้องนึกถึงองค์ประกอบอื่นใดทางสังคม หรือนึกถึงความจริง ข้อเท็จจริงเป็นหลัก และสุดท้ายต้องพยายามแบ่งปันให้เท่าเทียมและทั่วถึงทุกคนอย่างที่สุด

เพศสภาพ กลายเป็นข้ออ้างในการจำกัดสิทธิ

เมื่อเราเข้าใจในแนวคิดของรอลส์แล้ว ต่อมาผู้เขียนจะนำแนวคิดที่ว่าด้วยทฤษฎีความยุติธรรมนี้ มาใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย และสังคมโลกในปัจจุบัน โดยประเด็นที่จะไม่กล่าวถึงไม่ได้เลย คือ ความเท่าเทียมของเพศชายและหญิง เมื่อกระแสความเท่าเทียมเริ่มเป็นที่พูดถึงมากขึ้น จนนำมาสู่การต่อสู้เพื่อความยุติธรรมของเพศชายและหญิง นับแต่ในอดีต “คน หรือประชาชน” นับถึงชายวัยฉกรรจ์เท่านั้น นั่นจึงแสดงให้เห็นว่า บทบาททางเพศให้สิทธิเพียงชายเท่านั้นในการเป็นตัวแสดงทางสังคมเสมอมา จนกระทั่งเมื่อกระแสสังคมเริ่มสมานานความคิดแบบสตรีนิยมขึ้น ความเป็นหญิงจึงได้เริ่มต้นต่อสู้ขัดขืนต่อศีลธรรมอันไม่ยุติธรรมดั้งเดิมนั่นเอง

แนวคิดสตรีนิมนั้นเริ่มต้นขึ้น เพื่อต้องการที่จะต่อสู้ให้ผู้หญิงสามารถมีสิทธิและเสรีภาพที่ไม่ถูกครอบงำจากความเป็นชายทั้งในส่วนของร่างกาย การทำงาน การเป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ รายได้ที่เหมาะสมกัน ตลอดจนความเท่าเทียมกันทางการเมืองให้ผู้หญิงสามารถมีสิทธิออกเสียงได้ตามกฎหมาย โดยที่ก่อนการ

เปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นนั้น ผู้หญิงถูกกดสถานะไว้ใต้ความเป็นชาย โดยยึดถือเอาว่า สิทธิเหล่านั้นของพวกเธอเป็นของชายที่หญิงสาวเหล่านั้นสมรสด้วย ไม่สามารถทำ สัญญาซื้อขายต่าง ๆ ได้ตามกฎหมาย อีกทั้งไม่สามารถเป็นส่วนหนึ่งของการกำหนด กฎเกณฑ์ในสัญญาประชาคมได้ (LeGates, 2001) สิ่งเหล่านี้เองแสดงให้เห็นว่า ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศนั้นเป็นอุปสรรคต่อความยุติธรรมในแบบของรอลส์ เพราะไม่ใช่เพียงไม่เพียงเท่าเทียมกันภายใต้मानหมอกแห่งความไม่รู้ แต่เป็นการตัด สิทธิตัดเสียงออกจากประชาคมเสียด้วยซ้ำ ดังนั้น ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ขบวนการสตรีนิยมหรือขบวนการปลดแอกสตรีจึงได้ถือกำเนิดขึ้น นักปฏิรูปในยุคเริ่มแรก นั้นต้องการรายได้ที่เท่าเทียมกับบุรุษ จึงถือได้ว่าเป็นไปตามหลักความยุติธรรมใน แบบของรอลส์โดยแท้จริง เพราะนอกจากจะเป็นประเด็นในเรื่องของความยุติธรรมที่ จะเกิดในหมู่ผู้ที่มีเท่าเทียมกันที่พร้อมไปด้วยเสรีภาพอันไม่ถูกครอบงำจากบุรุษแล้ว สิ่งเหล่านี้ยังคงเป็นการแสดงให้เห็นถึงการขัดขึ้นต่อความไม่ยุติธรรมอีกด้วย แม้ใน ปัจจุบันผู้หญิงนั้นมีความเท่าเทียมที่เพิ่มมากขึ้น แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าความ ยุติธรรมอันเสมอภาคจะเกิดขึ้นอย่างประจักษ์แจ้งแล้วสังคม เพราะเรายังเห็นได้ชัดว่า ความไม่เป็นธรรมอันเกิดจากแนวคิดหรือศีลธรรมของศาสนานั้น ยังคงเกิดขึ้นให้เห็น ในสังคม และเป็นที่ชัดเจนว่าไม่ใช่สิทธิทุกสิทธิของทุกเพศสภาพนั้น จะเกิดขึ้นใน สังคมได้อย่างเท่าเทียม

ในสังคมไทย เนื่องจากโครงสร้างทางสังคมดั้งเดิมที่สนับสนุนระบอบ ปิตาธิปไตยในอดีต บทบาททางเพศของผู้หญิง (sex role) เริ่มแรกถือว่า "ช้างเท้า หลัง" และบทบาททางเพศของผู้ชายถือเป็น "ช้างเท้าหน้า" อย่างไรก็ตามด้วยการ เปลี่ยนแปลงของเวลาทำให้ผู้หญิงยอมรับได้ง่ายขึ้น การที่ผู้ชายสามารถทำงานได้

อย่างพิสูจน์ให้เห็นถึงคุณค่าของผู้หญิงต่อสังคม ทุกวันนี้ กฎหมายยังกำหนดสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค และความเสมอภาคระหว่างชายหญิง (กมลพร กัลยาณมิตร, 2557) นี่คือผลของการต่อสู้เพื่อความยุติธรรม สันติภาพและความเท่าเทียมตามแนวคิดของ Rawls หมายถึงการที่มนุษย์ในสังคมได้กลับสู่สภาพเดิม ไม่มีการแบ่งแยกชนชั้น สถานะ หรือแม้แต่เพศ ดังนั้นเราจึงสามารถเห็นศักยภาพที่แท้จริงของบุคคลนั้นโดยปราศจากอคติ และให้โอกาสแก่บุคคลอย่างเท่าเทียมกัน ในบทความข้างต้นชี้ให้เห็นว่าผู้หญิงมีความสามารถและศักยภาพในการทำงานไม่ต่างจากผู้ชาย จนกว่าจะมีความยุติธรรมมากขึ้นในการปฏิบัติงานของระบบราชการ ผู้หญิงมีโอกาที่จะได้งานทำเช่นเดียวกับผู้ชาย มีสิทธิเท่าเทียมกับผู้ชาย

แนวคิดของรอลส์ยังถูกนำมาพัฒนาความยุติธรรมในระบบราชการอีกด้วย ซึ่งก่อนหน้านี้ในวงราชการมักมีชาวเรื่อง “การเลือกปฏิบัติ” ก่อนขึ้นอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามการเลือกปฏิบัติต่อครูข้ามเพศบุรุษย์ ถูกเลือกปฏิบัติกรณีแต่งหญิง ห้วนไม่ผ่านประเมิน-ถูกออกจากข้าราชการ (คมชัดลึก, 2019) นอกจากนี้ ยังมีเลือกปฏิบัติต่อประชาชนที่เข้ามาติดต่อราชการหน่วยด้วย ดังนั้น แนวคิดของรอลส์จึงนำถูกมาใช้ปฏิรูประบบราชการ กล่าวคือ ความพยายามในการลดอคติของสังคมลง โดยการพิจารณาบุคคลจากความสามารถมากกว่าบุคลิกภาพอย่างไม่มีอคติมองความสามารถที่แท้จริงของบุคคลว่าเขาสามารถปฏิบัติงานได้ดีแค่ไหน อย่างไร โดยไม่สนใจเรื่องการข้ามเพศ หรือแต่งหญิงโดยที่ตราใบการแต่งกายของเขายังเป็นไปตามทำนองคลองธรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้รอลส์ เรียกว่า “สถานภาพดั้งเดิมของความเท่าเทียม”

แนวคิดเกี่ยวกับสถานภาพดั้งเดิมของความเท่าเทียม มีอยู่ 2 ประการ (Koven, 2015, pp. 4-5) ได้แก่ (1) การให้เสรีภาพขั้นพื้นฐานที่เท่าเทียมกันสำหรับ

ประชาชนทุกคน และ (2) หลักการของความแตกต่าง ซึ่งในกรณีนี้ คล้ายกับตัวอย่างของการเรียกร้องความเท่าเทียมระหว่างชายหญิง ในกรณีนี้แนวคิดของรอลส์ก็ได้ช่วยจัดความแตกต่างเรื่องเพศสภาพ และเพศสภาพออกไป ทำให้เราต้องถึงความสามารถที่แท้จริงในการทำงาน และในทางกลับกันครูข้ามเพศก็ต้องยอมรับในข้อตกลงด้วย ยังมีความแตกต่างมากเท่าไรยังต้องมีข้อพิสูจน์ในศักยภาพของตนที่มากขึ้น หรือเรียกอีกอย่างว่า การยอมรับในหลักการของความต่างนั่นเองและในส่วนของความยุติธรรมกับการบังคับใช้กฎหมาย รอลส์ พยายามให้คำตอบผ่าน สิ่งที่เราเรียกว่าหลักความยุติธรรม ประกอบด้วยหลักการสำคัญ 2 ข้อ คือ การมีสิทธิขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียม และความไม่เสมอภาค ที่ต้องได้รับการจัดระเบียบ จากข้อสรุป 2 ประการนี้ รอลส์ให้ความสำคัญกับสิทธิ เสรีภาพมากกว่าเงินทอง เพราะเขาเชื่อว่า คงไม่มีใครเอาเสรีภาพไปแลกกับอำนาจ เงินทอง ดังนั้น ถ้าหากมนุษย์ทุกคนในสังคมสามารถปฏิบัติได้ตามแนวคิดของรอลส์แล้ว ทุกคนย่อมได้อยู่บนพื้นฐานของความยุติธรรมและเท่าเทียมกัน หรือต่อให้ไม่เท่าเทียม ก็ยังอยู่สิ่งที่เรียกว่า ความเหลื่อมล้ำที่ยอมรับได้

ในช่วงปี 2563 ที่ผ่านมา เป็นช่วงที่กระแสความคิดเรื่องความเท่าเทียมและสิทธิมนุษยชนกลับมาอีกครั้ง เกี่ยวกับการตั้งคำถามถึงราคาของสินค้าที่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ในเพศต่าง ๆ นั้นควรเป็นสิ่งที่ควรถูกยกเว้นการจัดเก็บภาษีหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ้าอนามัย ผ้าอนามัยได้กลายมาสินค้าที่ถูกนำมาใช้พิจารณาถึงหลักความเท่าเทียม ซึ่งเห็นควรว่าผ้าอนามัยนั้นไม่ควรถูกจัดเก็บภาษี และควรเป็นสิ่งที่รัฐจัดให้เสียด้วยซ้ำ เพราะ ผ้าอนามัยเป็นสินค้าที่มีความจำเป็นอย่างมากสำหรับมนุษย์ทุกคนที่มีมดลูก ไม่ใช่คำว่าเพศหญิงอย่างเดียว เพราะยังหมายรวมถึง หญิง

ที่มีเพศสภาพเป็นชายด้วย) เพราะกระบวนการของร่างกายที่จะขับของเสียออกมาในรูปของประจำเดือน ที่จะต้องมาทุกเดือนโดยที่ไม่สามารถควบคุมได้ เป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด โดยที่ไม่สามารถเลือกได้ ไม่มีใครหลีกเลี่ยงการใช้ผ้าอนามัยได้ อีกทั้งการที่มีคนที่ไม่สามารถเข้าถึงผ้าอนามัยนั้น นับเป็นความอยุติธรรมอย่างยิ่ง อันเป็นผลจากความไม่เท่าเทียม ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลจึงควรมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาของไม่เท่าเทียมนี้โดยการผลักดันให้ผ้าอนามัยเป็นสินค้าควบคุม หรือปลอดภาษีที่ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม หากจะให้ดีที่สุดควรจัดให้เป็นสวัสดิการจากภาครัฐที่มีแก่นมนุษย์ที่มีมดลูกทุกคนได้ใช้อย่างเท่าเทียม ซึ่งเรื่องดังกล่าวเป็นการพูดถึงแนวคิดเรื่องความยุติธรรมอันเสมอภาคของรอลส์ที่ชัดเจนมาก เนื่องจากผ้าอนามัยเป็นสินค้าเฉพาะกลุ่ม เพราะ มีเพียงมนุษย์ที่มีมดลูกเท่านั้นที่จำเป็นต้องใช้ แล้วการที่รัฐจะจัดเก็บภาษีของผ้าอนามัยก็ไม่ต่างจากการเลือกปฏิบัติ เพราะเป็นการเก็บภาษีจากคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่มีความจำเป็นต้องใช้เท่านั้น ซึ่งนั่นว่าเป็นการกระทำที่ไม่เท่าเทียมและไม่เคารพถึงหลักความแตกต่าง เพราะข้อเท็จจริงคนที่มดลูกไม่สามารถกำหนดว่าอยากเป็นประจำเดือนหรือไม่อยากเป็นได้ การที่ต้องแบกรับค่าใช้จ่ายจากการซื้อสินค้าที่ไม่สามารถปฏิเสธได้อย่างผ้าอนามัยก็เป็นการไม่เท่าเทียมแล้ว ยังมีเรียกเก็บภาษีอีกยิ่งเป็นการซ้ำเติม ดังนั้น เพื่อความเสมอภาคอันเท่าเทียม รัฐควรจัดเตรียมให้ทุกคนที่มีลูกใช้อย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

จากตัวอย่างที่ได้ยกมาข้างต้นนั้นจะเห็นได้ว่า หลักความยุติธรรมเท่าเทียมกันนั้นไม่ได้ยึดโยงได้เพียงแคในยุคสมัยใดยุคสมัยหนึ่ง แต่สามารถนำโยงมาได้ในทุกยุคทุกสมัยทุกเหตุการณ์ทุกการต่อสู้เพื่อเรียกร้องความยุติธรรมอันความเท่าเทียม ซึ่งจัดเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานและองค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างสรรค์สังคมที่ดี ก่อเกิด

เป็นสังคมแบบในอุดมคติที่ทุกคนคำนึงความเท่าเทียมกัน โดยไม่สนใจว่าตนเองเป็นใคร มีฐานะอย่างไร เพศไหน มองเพียงแค่ข้อเท็จจริงของสิ่งเหล่านั้น บนพื้นฐานของความไม่รู้ เพื่อลดความเอนเอียง ปราศจากการโดนครอบงำ ให้เสรีภาพได้ทำหน้าที่ของมันอย่างเต็มที่ และในสังคมสมัยปัจจุบันมานี้แห่งความไม่รู้ได้ขยายเปิดกว้างมากขึ้น แต่ความยุติธรรม ความเสมอภาคยังเป็นโจทย์สำคัญของสังคมที่จะต้องทำอย่างไรเพื่อตอบสนองทุกคนในสังคมอย่างเท่าเทียม เพราะถ้าสังคมแก้โจทย์นี้ได้ ทุกคนในสังคมจะได้อยู่ร่วมกันบนพื้นฐานของความยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

สรุป

ความเป็นหญิงหรือชายไม่ใช่ข้ออ้างของความไม่เท่าเทียม ไม่ใช่ข้ออ้างของการกดขี่ เพศสภาพไม่ใช่ตัวตัดสินใจความเป็นมนุษย์ ซึ่งสังคมโลกได้มีต่อสู้อย่างจริงจังมานาน จนกระทั่งในปัจจุบัน สิทธิของสตรีได้มีเพิ่มมากขึ้น สามารถกระทำการต่าง ๆ ได้ไม่แพ้ผู้ชาย บางยังต้องเผชิญกับการเลือกปฏิบัติอยู่ดี โดยการนำเพศสภาพเป็นข้ออ้างในการกระทำดังกล่าว ดังนั้น การต่อสู้ในยุคปัจจุบันของสตรีนิยมจึงไม่หยุดอยู่เพียงแค่ผู้หญิง เป็นการต่อสู้เพื่อความเท่าเทียมของทุกคนในสังคม เพื่อความเสมอภาค ไม่ถูกเลือกปฏิบัติ ไม่ตัดสินจากเพศสภาพ แต่ตัดสินใจอย่างเป็นธรรมจากความสามารถของบุคคลอย่างเท่าเทียม

ความสามารถเป็นสิ่งที่เรามีเพราะบุคคล เป็นสิ่งบุคคลสามารถพัฒนาจากประสบการณ์ ความรู้ ดังนั้น การที่มองคนเป็นคนที่เท่ากัน จะทำให้เราสามารถเห็นถึงศักยภาพที่แท้จริงของบุคคลได้ โดยไม่เอนเอียงเองด้านเพศชายหรือเพศหญิงให้ได้ พิสูจน์ตัวเองจากความสามารถ อาจทำให้องค์กร หรือสังคมให้คนที่ดี ที่มีคุณภาพสู่

การพัฒนาสังคมให้ดีขึ้นได้ ผู้หญิงนอกจากบทบาทหน้าที่จากการทำงานในองค์กรหรือบทบาททางสังคมแล้ว ยังมีอีกบทบาทที่ไม่สามารถเลิก หรือลาออกได้จากบทบาทนี้ก็คือ บทบาทของความเป็นแม่ ที่หนักและสำคัญไม่แพ้กัน ดังนั้น การที่ผู้หญิงเรียกร้องสิทธิเกี่ยวกับบุตรจึงไม่ใช่ข้อเรียกร้องที่มากเกินไป แต่เป็นข้อเรียกร้องที่ทุกคนควรเข้าใจและเห็นใจ ผู้ชายที่รับบทเป็นพ่อ ก็ควรช่วยเหลือภรรยา อย่าผลักให้ทุกอย่างเกี่ยวกับลูกเป็นหน้าที่ของผู้หญิงทั้งหมด

บรรณานุกรม

- กมลพร กัลยาณมิตร. (2557). ความเสมอภาคหญิงชายในระบบราชการไทย : ความแตกต่างหรือความเหมือนในการบริหาร. *จันทร์เกษมสาร*, 20(38), 1-7.
- คมชัดลึก. (2562). *ถูกเลือกปฏิบัติ ร้องกสม.ช่วยครูข้ามเพศบุรีรัมย์*. เข้าถึงได้จาก https://www.khaosod.co.th/monitor-news/news_2731891
- ปีปิชีนิวส์. (2563). *เฟมทวิต: ประวัติศาสตร์ของแนวคิดสตรีนิยมและปมขัดแย้งในสังคมไทย*. เข้าถึงได้จาก <https://www.bbc.com/thai/international-3153218>
- ศุภชัย ศุภผล. (2558). *จอห์น รอลส์: ว่าด้วยทฤษฎีความยุติธรรมและชีวิตของจอห์น รอลส์*. กรุงเทพฯ: VICTORY.
- Friedan, Betty. (1963). *the feminine mystique*. New York : W.W.Norton.
- Koven, S.G. (2015). *Public sector ethics: Theory and applications*. London: CRC Press.

LeGates, Marlene. (2001). *In Their Time: A History of Feminism in Western Society*. New York: Routledge.

Rawls, J. (1999). *A theory of justice*. Cambridge: Harvard University Press.